

Het Wit Paard

Hoelang is dit al gebeurd ?

Vorige week schreven we hier over de Britten die in ganse drommen naar Oostende kwamen om zich eens gezond te amuseren. Bij hun bezoeken stond er altijd een avond in 't Wit Paard, hoek Van Iseghemlaan en Hertstraat, op het programma. Dit behoorde immerstot de folklore van het lokale toerisme.

En die traditie zou zeker nog vele jaren bewaard zijn gebleven indien het Wit paard niet op een vooravond van Pasen ten prooi gevallen is geweest van het allesverterende vuur. Met heel wat pompierkorpsen poogde men te redden wat te redden viel. De nabijgelegen huizen en hotels konden worden gered maar het Wit paard ging voor altijd verloren in de vlammen.

Wie van ons kan nog onmiddellijk zeggen in welk jaar dit gebeurde ? Ikzelf heb het ook moeten opzoeken. Het was in 1974, dus al 18 jaar geleden zodat de jongste generatie zich nog maar weinig over 't Wit Paard zal herinneren.

Leo in vier talen

't Wit Paard was een begrip. In het voorseizoen trad Leo Martin, toen nog een jonge artiest, iedere avond op met zijn orkest. Hij wist in zijn programma vier talen dooreen te haspelen waardoor het sukses verzekerd was.

In de winter werden er in 't Wit Paard allerlei feesten gehouden. Vooral bals waren in die grote zaal gemakkelijk te organiseren. Met de verkiezingen werden in de balzaal echter beruchte meetings gehouden, waar de Oostendenaar naartoe trok als naar een spektakel. Soms grepen er in de zaal ook openbare veilingen plaats.

Weinstube voor het sjiekere volk

Op de eerste verdieping was er een tweede feestzaal die de ietwat pompeuze naam van „Wiener Weinstube” droeg. 's Zomers werd er gedronken, gezongen en gedanst. Deze Weinstube had een iets sjiekere cliënteel dan beneden in 't Wit Paard, waar meer gelachen werd en waar veel grotere pinten gedronken konden worden. Men tapte er immers pinten van één tot liter. Het gebeurde danook meer daneens dat een Engelsman werd opgepakt die in verregaande staat van dronkenschap verkeerde terwijl hij bij hoog en laag beweerde slechts twee pintjes gedronken te hebben in 't Wit Paard. De politie wist dan dat dit geen leugens waren want de Brit had dan waarschijnlijk twee pinten van drie liters gedronken !

Le Helder

Vòòr 't Wit Paard kende de feestzaal ook al een eigen geschiedenis. Toen het kompleks werd gebouwd, voor Wereldoorlog I, droeg het de naam „Le Helder”. Op zijn Oostends sprak men van „Den Helder”. Het was een be-

Het restaurant „Le Helder” (circa 1910)

Het „Wit paard” (circa 1970)

faamd restaurant en in de winter werden er ook feesten, tentoonstellingen en bals gegeven.

Naast de deur in de Hertstraat kwam één van de eerste kleine Oostendse bioscopen, „La Scala”. Mettertijd werd „La Scala” bij „Le Helder” gevoegd en de algemene naam werd „La Scala”. Het gebouwenkompleks zou die naam blijven dragen tot na de Tweede Wereldoorlog, tot de heer Smets er zijn Wit Paard van maakte.

Voor vele Oostendenaars blijft het uitbranden van 't Wit Paard een onvergetelijk verlies en wat men na de brand zei : „Het seizoen met de Engelsen zal voor Oostende nooit meer hetzelfde zijn”, is helaas waarheid geworden.

Omer Vilain